

Dyrtidslove. Dette er Noget, som vi altsaa udsætte os for ved at ophæve det mugjældende System, og det vil efter det Anførte ikke kunne komme bag paa os.

Efter at have anført dette skyder jeg at sige, hvorfor jeg da ikke har deeltaget i at stille det under Nr. 11 foreliggende Forslag til § 12. Det ærede Thing vil have seet, at det kun er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget. Ifølge min fulde Overbeviisning vilde og maatte jeg egentlig have været med til at stille det nævnte Forslag. Men jeg saae, at Regjeringen afsjovt og bestemt modsatte sig at beholde det mugjældende System, og jeg saae dernæst, at den store Fleerhed af Udvalgets Medlemmer, hørende til forskjellige Grupper her i Salen — dette Sidste er Noget, som jeg troer, at man bør lægge særdeles Mærke til — ligeledes var enig om ikke fremdeles at beholde det mugjældende System. Og naar jeg saa spurgte mig selv, om man kunde vente i dette Spørgsmaal, at finde et Fleertal her i Thinget ligeoverfor Regjeringen, naar to eller tre af Thingets Grupper vare enige om at støtte denne, saa maatte jeg svare mig selv: „Nei; al mulig Sandsynlighed for, at Du kan udrette Noget ved at stille et saadant Forslag, falder bort“. En saadan Betragtning skulde nu visstnok ikke have afholdt mig fra at være med til at stille et saadant Forslag — det troer jeg, i Genhold til min tidligere Færd, at jeg ikke behøver at forskrifte — hvis ikke en særlig Betragtning tillige gjorde sig yderligere gjældende. Hvis jeg nemlig skulde have deeltaget i at stille det omtalte Forslag, saa vilde jeg ikke kunne — lad mig bruge dette Udtryk — have taget mig Sagen saa let, som den ærede Forslagsstiller har gjort det. Efter min Mening burde de Medlemmer i Udvalget — ikke i Salen, thi da stillede Sagen sig noget anderledes — som vilde stille et saadant Forslag, tillige ved Siden deraf stille Forslag om alle de Rettelser i Regjeringsudkastene og i Fleertalsforslagene med Hensyn til de enkelte Lønningsstatser, som maatte blive en Følge af et saadant Endringsforslags Vedtagelse, idet man jo nemlig ikke kunde fastholde de samme Lønningsstatser heelt igjennem, enten et saa-

dant Forslag saa vedtoges eller ikke. Man maatte altsaa have skrevet det Meste af et Forslag til en ny Lov ved Siden af og have foreslaaet Forandringer i Lønningsstatserne, for at et saadant Forslag skulde kunne ventes vedtaget. Dette vilde imidlertid for mig have været et saa stort og tidsspildende Arbejde, naar jeg ikke havde den fjerneste Udflugt til derved at udrette Noget, at jeg har meent af den Grund at maatte opgive at være med til at stille det omtalte Forslag. Forslaget er nu imidlertid engang stillet, og jeg kan da efter min hele Betragtning ikke Andet end stemme for det, thi det gaaer efter min Overbeviisning ud fra det Rette. Grunden til, at jeg ikke har været med at stille det, er, som sagt, deels at det efter min fulde Overbeviisning ikke kunde nytte at stille et saadant Forslag, deels navnlig at jeg saa maatte have anvendt endeel Tid paa at fuldstændiggjøre Forslaget med Hensyn til de enkelte Lønningsstatser, medens jeg ikke havde Raad til at spille min Tid, allermindst for Diebliffet.

Jeg skal nu gaae over til at omtale Fleertallets Forslag med Hensyn til de Tillæg, der skulle tilstaaes de nuværende Embedsmænd til deres Lønninger istedetfor de hidtilværende Tillæg, efter Sædberegning og midlertidige Lønningsstillæg. Der foreligger i saa Henseende et Forslag af Udvalgets Fleertal, hvortil jeg hører, og der foreligger dertil et Underændringsforslag af et Mindretal i Udvalget og et andet af den ærede Finansminister. Udvalgets Medlemmer have været enige om, at dersom det er rigtigt — og det er jo ifølge Regjeringens og Udvalgets Fleertals Mening rigtigt — at Embedsmændene have større Gavn af at have et fast bestemt, aarlig tilbagevendende Tillæg, selv om det er noget mindre, end de have af at faae et veksellende Tillæg, der i enkelte Aar kan blive betydligt og i andre Aar slet intet, saa vil man ved at give et fast Tillæg til Embedsmændenes Lønning, der udgjør Gjennemsnittssummen af de Tillæg, som de hidtil have havt, i Bivirkeligheden give dem en betydelig Forbedring i deres Aar. Men det kan jo nu dog ikke være Meningen paa denne Maade